

MINISTER FINANSÓW

Warszawa, 23 października 2008 r.

FN/0602/EI-BRS/BMI7-3759/2008/1996

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z przekazanym oświadczeniem, złożonym przez senatora Jana Wyrowińskiego na 18 posiedzeniu Senatu RP w dniu 25 września 2008 r., znak BPS/DSK-043-902/08, Ministerstwo Finansów wyjaśnia co następuje:

Świadczenie usług w zakresie doradców pośredniczących pomiędzy klientem a bankami i innymi instytucjami finansowymi nie podlega w Polsce szczególnym regulacjom i nie wymaga od przedsiębiorców spełnienia szczególnych wymagań koniecznych do wykonywania tego rodzaju usług. W chwili obecnej nie istnieje również system oceniania i weryfikowania wiedzy oraz umiejętności działających w Polsce „doradców finansowych”. Brak jest również kryteriów, które muszą spełniać osoby trudniące się „doradztwem finansowym”.

Jednocześnie należy zauważyć, iż w świetle uchwalonej w dniu 4 września 2008 r. ustawy nowelizującej przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.), dotychczasowy zakres działalności doradców finansowych może zostać zaklasyfikowany jako wykonywanie czynności doradztwa inwestycyjnego składającej się na działalność maklerską, a w związku z tym do prowadzenia działalności w dotychczasowym wymiarze niezbędne może okazać się posiadanie odpowiedniego zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego (dalej KNF).

Powyższe wiąże się ze zmianami pojęcia doradztwa inwestycyjnego. Zgodnie bowiem z nowym brzmieniem art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi czynność doradztwa inwestycyjnego jest działalnością maklerską, a na podstawie art. 69 ust. 1 te same ustawy prowadzenie działalności maklerskiej wymaga odpowiedniego zezwolenia KNF. Zgodnie natomiast z dotychczasowym brzmieniem ustawy o obrocie instrumentami finansowymi odpowiedniego zezwolenia KNF-u wymaga się wyłącznie w przypadku prowadzenia doradztwa inwestycyjnego w zakresie maklerskich instrumentów finansowych, dopuszczonych do obrotu zorganizowanego (art. 69 ust. 3 pkt 2).

Tym samym z chwilą wejścia w życie nowego brzmienia art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi podmioty świadczące dotychczas usługi doradztwa finansowego, będą musiały ocenić, czy nie wykonują czynności doradztwa inwestycyjnego, określonej w art. 76 ww. ustawy. W przypadku wykonywania czynności doradztwa inwestycyjnego podmioty te będą musiały uzyskać zezwolenie KNF-u na prowadzenie określonej działalności maklerskiej.

Natomiast odnośnie doradztwa, dotyczącego usług bankowych należy wskazać, iż kwestia ta została uregulowana w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r., Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) jedynie w odniesieniu do banków, które w ramach swojej działalności, poza wykonywaniem zadań stricte bankowych, mogą również świadczyć usługi

konsultacyjno-doradcze w sprawach finansowych (w tym m.in. bankowych). W stosunku do podmiotów zewnętrznych, niebędących bankami, ustawa reguluje jedynie kwestie pośrednictwa w usługach bankowych, dopuszczając w art. 6a ust. 1 możliwość powierzenia przedsiębiorcy, w drodze umowy zawartej na piśmie, wykonywania określonych czynności bankowych. Należy zauważyć, że wśród czynności dopuszczonych do powierzenia przedsiębiorcom niebędącym bankami, nie znajdują się czynności doradztwa w zakresie produktów bankowych.

Ponadto, należy wskazać, że opublikowana przez Komisję Europejską w dniu 18 grudnia 2007 r. Biała Księga w sprawie integracji rynków kredytu hipotecznego w UE odnosi się do kwestii doradztwa w zakresie udzielania kredytów. Intencją KE jest unormowanie takiego stanu prawnego, w którym zostałyby stworzone profesjonalne doradztwo, wraz z usankcjonowaniem zakresu odpowiedzialności oraz przejrzystego systemu finansowania. Powyższa inicjatywa będzie przedmiotem dalszych prac Komisji Europejskiej.

Odnosząc się do kwestii odpowiedzialności „doradców” za błędne i nieprofesjonalne porady należy zauważyć, iż nie należą oni do kategorii podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, będącej organem właściwym w sprawach nadzoru, którego celem jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, jego stabilności, bezpieczeństwa, przejrzystości oraz zaufania do niego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku. W związku z tym kwestię przedmiotowej odpowiedzialności należałoby rozpatrywać ewentualnie w zakresie wynikającym z nawiązanego stosunku umownego pomiędzy „doradcą finansowym” a jego klientem. Należy również wskazać, iż brak jest przepisów szczególnych regulujących kwestię prowizji za doradzanie klientowi danego rozwiązania finansowego.

Odpowiadając natomiast na pytanie Pana Senatora dotyczące konsekwencji ponoszonych przez „doradców” za publikowane w mediach nierzetelne reklamy Ministerstwo Finansów pragnie wyjaśnić, iż nieuczciwa praktyka rynkowa w zakresie reklamy została zdefiniowana w sposób ogólny w ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171, poz. 1206), stanowiąc, iż praktyka rynkowa (do której zalicza się również reklamę i marketing) stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. Przedmiotowa ustawa zawiera również przepisy regulujące odpowiedzialność cywilną oraz przepisy karne odnoszące się do nieuczciwych praktyk rynkowych.

Należy również nadmienić, iż planowane jest powołanie, w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego, będącej organem opiniodawczym i doradczym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, zespołu roboczego, który zajmie się zmianami regulacji prawnych, dotyczących reklam usług finansowych, w celu zwiększenia ochrony interesów nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego.

Do wiadomości:

- 1) Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 2) Biuro Ministra – w miejscu.

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Katarzyna Zajdel-Kurrowska